

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/401/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200486
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6415200486.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne U. A., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XXX/XX, A., adresa na doručovanie F. č. 8, L., právne zastúpenej JUDr. Petrom Arendackým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Železničiarska 13, Bratislava proti žalovanému H. J., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XXX/XX, A., právne zastúpenému JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Trhová 1, Zvolen, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/20/2015 - 175 z 10. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v I. výroku m e n í tak, že z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo žalobkyne U. A., rod. A., nar. XX. XX. XXXX a žalovaného H. J., rod. J., nar. XX. XX. XXXX k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Žarnovica, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, v kat. území Žarnovica ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parc. č. XXXX/ 1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 128 m², parc. č. XXXX/ 2 záhrady o výmere 33 m², parc. č. XXXX/ 3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 61 m², parc. č. XXXX/ 4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 314 m², parc. č. XXXX záhrady o výmere 112 m², parc. č. XXXX záhrady o výmere 680 m², k rodinnému domu súp. č. XXXX/ postaveného na parc. č. 2/ 1 a k hospodárskej budove s garážou súp. č. XXXX postavenej na parc. č. XXXX/ 3 pod B2 na žalobkyňu v podiele 1 - ica a pod B1 na žalovaného v podiele 1 - ica a to tak, že všetky uvedené nehnuteľnosti p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného v celosti.

II. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo dňa 10. 11. 2017 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne U. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX a žalovaného H. J., rod. J., nar. XX. XX. XXXX k nehnuteľnostiam - pozemkom zobrazeným ako KN-C parc. č. XXXX/ 1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 128 m², parc. č. XXXX/ 2 záhrady o výmere 33 m², parc. č. 2212/ 3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 61 m², parc. č. XXXX/ 4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 314 m², parc. č. XXXX záhrady o výmere 112 m², parc. č. XXXX záhrady o výmere 680 m², k rodinnému domu súp. č. XXX postaveného na parc. č. XXXX/ 1 a hospodárskej budove s garážou súp. č. 1 XXX postavenej na parc. č. XXXX/ 3, zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. Žarnovica pod B2 na žalobkyňu v podiele 1 - ica a pod B1 na žalovaného v podiele 1 - ica a to tak, že spoluvlastnícky podiel žalobkyne U. A. prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného v podiele 1/1 (I. výrok). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu titulom výplaty za spoluvlastnícky podiel sumu 34.300,- Eur, a to v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (II.

výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Žarnovica, katastrálny odbor na LV č. XXXX. Všetky nehnuteľnosti navrhla prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, s povinnosťou uložiť mu titulom finančného vyporiadania zaplatiť jej sumu 60.000,- Eur a náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 142 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Konštatoval splnenie podmienok pre zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sporových strán k predmetným nehnuteľnostiam. Poukázal na zákonom stanovené poradie a podmienky jednotlivých spôsobov vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Konštatoval nedeliteľnosť nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného, ani reálnu deľbu parcely č. XXXX záhrady o výmere 680 m² navrhnutú žalobkyňou počas sporu. Pri možnosti reálneho rozdelenia pozemkov vychádzal z posúdenia hľadísk územného plánovania, prístupu ku komunikácii a účelného technického spôsobu navrhovaného riešenia. Zároveň zohľadnil polohu pozemkov, ich tvar aj celkovú plochu. Určujúcim hľadiskom pre možnosť reálneho rozdelenia pozemku na viac samostatných pozemkov je zistenie, či pri novovzniknutých pozemkoch je zabezpečený prístup ku komunikáciám, a to buď priamo z komunikácie alebo cestou po cudzom pozemku. Žalovaný tento spôsob vyporiadania spochybnil, pretože by nezodpovedal účelnému využitiu parcely č. XXXX, na ktorý nie je žiadna prístupová cesta tak, aby ho mohla žalobkyňa v časti užívať. Aj zo znaleckého posudku č. 322/2016 vyhotoveného znaleckou organizáciou Znalex s.r.o. vyplýva, že dispozícia a súčasný stav domu a stavby garáže neumožňuje viesť nehnuteľnosťami zvislé rezy takým spôsobom, aby boli stavby reálne deliteľné podľa výšky spoluvlastníckych podielov, deľba nie je technicky, ani funkčne možná. Charakter, umiestnenie a tvar pozemkov tiež neumožňuje ich objektívnu reálnu deľbu ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku, preto hodnotené nehnuteľnosti nie sú reálne deliteľné (č. I. 105 spisu). Poukázal na záujem žalovaného o nehnuteľnosti, pretože ich užíva nepretržite od rozvodu manželstva a stará sa o ne výlučne sám. Zrušil podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré prikázal v celosti do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyňi náhradu za jej spoluvlastnícky podiel v sume 34.300,- Eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Pri stanovení výšky za spoluvlastnícky podiel pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 322/2016 zo dňa 26. 09. 2016, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota nehnuteľností vo výške 68.600,- Eur.

4. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v záujme oboch sporových strán na zrušení podielového spoluvlastníctva, ako aj neuplatnením náhrady trov konania žalovaným voči žalobkyňi.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v I. výroku tak, že nehnuteľnosti prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného v podiele 1/1 k celku a zároveň jej prizná náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Odvolanie odôvodnila tým, že I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie nie je v súlade s § 142 ods. 1 OZ, pretože prvoinštančný súd žalovanému prikázal do vlastníctva iba jej spoluvlastnícky podiel a teda by sa stal vlastníkom 1 - ice sporných nehnuteľností s tým, že druhá polovica by zostala bez určenia vlastníka. V sporoch o zrušenie podielového spoluvlastníctva výrok rozhodnutia o zrušení súvisí s výrokom o jeho vyporiadaní. Ak súd zruší podielové spoluvlastníctvo, následne prikáže celú vec a nie spoluvlastnícky podiel niektorému zo spoluvlastníkov. Odvolacie námietky žalobkyne smerovali aj do III. výroku o náhrade trov konania, pretože súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neuviedol dôvody, pre ktoré by žalovaný mal mať nárok na náhradu trov konania a zároveň mu ich nepriznal pre ich neuplatnenie. Vyčítala prvoinštančnému súdu neuviedenie dôvodov v rozhodnutí, pre ktoré by nemala mať nárok na náhradu trov konania, pričom záujem oboch strán sporu na vyriešení sporu nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že podľa I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie sa prikazuje podiel žalobkyne žalovanému v celosti, pričom druhý podiel žalovaný už vlastní a len

chybou pri písaní vypadla časť vety, že žalovaný sa stáva výlučným vlastníkom nehnuteľností, nakoľko z poslednej vety odvolaním napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva podiel 1/1. Nestotožnil sa s odvolacou námietkou žalobkyne proti výroku o trovám konania, pretože prvoinštančný súd v rozhodnutí zdôvodnil nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán sporu. S tvrdením žalobkyne o neochote dohodnúť sa mimosúdne nesúhlasil, pretože sa chcel dohodnúť, ale žalobkyňa požadovala neprimeranú náhradu. Rozhodnutie sa dotýka oboch strán sporu, je v ich záujme a preto súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania.

8. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

9. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je síce správne z hľadiska z dôvodov zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva je vždy celá vec (nie jej podiel). Do vlastníctva sa preto vec prikazuje vždy ako celok, a to niektorému (niektorým) zo spoluvlastníkov. Tento spôsob vyporiadania prichádza do úvahy len vtedy, keď aspoň jeden zo spoluvlastníkov prejavuje o celú vec záujem. Práve týmto sa súd prvej inštancie neriadil a rozhodol nesprávne o prikázaní spoluvlastníckeho podielu žalobkyne do výlučného vlastníctva žalovaného.

11. Odvolací súd dodáva, že konanie o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva v zmysle § 142 OZ je iudicium duplex, t. j. konaním v ktorom súd nie je viazaný návrhom spoluvlastníka o spôsobe zrušenia i rozdelenia nehnuteľností, ale môže rozhodnúť aj inak (§ 216 ods. 2 CSP). Občiansky zákonník v § 142 ods. 1 upravuje jednotlivé taxatívne spôsoby vyporiadania podielového spoluvlastníctva a súčasne ustanovuje ich poradie (1/ rozdelenie vecí, 2/ prikázanie vecí za náhradu, 3/ nariadenie jej predaja), ktoré je pre súd záväzná (R 1/89, str.3, tiež Rc 54/73, obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 169/95, sp. zn. 2 M Cdo 3/2004). Pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva zákonná úprava trvá na tom, aby súd prihliadal na veľkosť spoluvlastníckych podielov a na účelné využitie vecí. Zo systematiky právnej úpravy (§ 142 ods. 1 OZ od 1. januára 1992) vyplýva, že uvedené pravidlo sa má použiť na každý spôsob vyporiadania (pri reálnom rozdelení i prikázaní vecí), mimo predaja vecí. Pokiaľ ide o posúdenie možnosti uplatnenia prvého spôsobu vyporiadania spoločnej veci - jej reálneho rozdelenia, súd tu prihliada na veľkosť spoluvlastníckych podielov i na účelné využitie vecí vzniknutej rozdelením. Prihliadnutie na veľkosť podielov neznamena, že v každom prípade súd bude rozdelenie vecí podriaďovať aritmetickému vyjadreniu veľkosti podielov, ale ich účelnému využitiu. To znamena, že konečné rozdelenie z hľadiska účelu užívania nemusí vyjadrovať absolútnu mieru veľkosti spoluvlastníckeho podielu a do úvahy preto prichádza i finančná náhrada (reálne rozdelenie vecí tzv. kombinovaným spôsobom vyporiadania). Prítom súd dbá, aby rozdelením nevznikli nefunkčné veci alebo aby pomer rozdelených vecí svojou veľkosťou nebol vo výraznom nepomere k veľkosti pôvodných podielov. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam platí, že ich rozdelenie nie je dobré možné, ak by ani po adaptácii nemohli vzniknúť rozdelením samostatné veci alebo ich časti vzniknuté rozdelením by z hľadiska povahy a funkčného využitia nemohli slúžiť jednotlivým vlastníkom. Pokiaľ ide o možnosť reálneho rozdelenia pozemkov, tu sa vychádza z posúdenia hľadísk územného plánovania, prístupu ku komunikáciám, a účelného technického spôsobu navrhovaného riešenia (2 Cz 47/70). Ďalej je potrebné zohľadniť polohu pozemkov, ich tvar i celkovú plochu (Rc 54/1973). Určujúcim hľadiskom pre možnosť reálneho rozdelenia pozemku na viac samostatných pozemkov je zistenie, či u novo vzniknutých pozemkov je zabezpečený prístup z komunikácie, a to buď priamo z komunikácie alebo cestou po cudzom pozemku. Na rozdeľovaných pozemkoch možno zriadiť podľa § 142 ods. 3 OZ vecné bremeno spočívajúce v práve cesty (R 1/ 89, str. 8). Pokiaľ ide o možnosť reálneho rozdelenia pozemku zastavaného stavbou, súd vždy prihliada k tomu, aby rozdelením pozemku nebol vlastníkovi stavby znemožnený prístup k stavbe, zabránené v jej riadnom užívaní vrátane bežného udržiavania. Pokiaľ pre zachovanie prístupu k stavbe sú potrebné stavebné úpravy, súd si vždy opatrí príslušné vyjadrenie stavebného úradu k možnosti realizácie stavebných úprav z hľadiska stavebných predpisov.

12. Odvolacie námietky žalobkyne, ktorá poukázala na nesúlady I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie s ustanovením § 142 ods. 1 OZ, považoval odvolací súd za dôvodné, pretože ak súd zruší podielové spoluvlastníctvo, následne prikáže celú vec a nie spoluvlastnícky podiel niektorému zo spoluvlastníkov.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v I. výroku podľa § 388 CSP zmenil.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol v II. výroku napadnutý odvolaním.

15. Podstatou odvolacích námietok žalobkyne bol aj III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania, pretože podľa nej vyriešenie sporu v záujme oboch sporových strán nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa.

16. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že ak všetci spoluvlastníci súhlasia so zrušením a vyporiadaním spoluvlastníctva a sporný je medzi nimi iba spôsob vyporiadania, je to treba zohľadniť aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania, úspech v konaní nemožno posudzovať iba podľa toho, že spoluvlastníctvo bolo na základe žaloby zrušené a žalobca tak bol úspešný. Súd musí vychádzať z toho, čo (aká zásadná otázka) bolo medzi stranami sporné, k čomu bolo vedené dokazovanie a ako bol tento spor vyriešený v rozhodnutí (uznesenie NS ČR zo dňa 27. 10. 2015, sp. zn. 22 Cdo 2059/2015).

17. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v sporoch o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je procesný úspech vo veci treba posudzovať podľa viacerých hľadísk, treba vziať do úvahy i výsledok konania a porovnať ho s návrhmi sporových strán v priebehu konania. Úspech vo veci je treba hodnotiť nielen vo vzťahu k samotnej žalobe, ale aj vo vzťahu k celému priebehu konania, k záverečným procesným stanoviskám strán sporu a s prihliadnutím k tomu, či nejde zo strany sporu o zneužitie jej procesných práv (uznesenie NS ČR zo dňa 10. 09. 2014, sp. zn. 22 Cdo 3389/2014).

18. Ak niektorá zo strán sporu pred jeho začatím bez ospravedlniteľného dôvodu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva odmietla a znemožnila mimosúdne vyporiadanie, treba vziať do úvahy aj túto skutočnosť. Rozhodnutie o tom, či a nakoľko bola strana sporu procesne úspešná, tak závisí na úvahe súdu.

19. Odvolací súd poukazuje aj na postoj žalobkyne, ktorá počas sporu menila svoje stanovisko k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, keď pôvodne v žalobe navrhla všetky nehnuteľnosti prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, a až vzhľadom na výsledok znaleckého dokazovania, ktorým bola ustálená hodnota nehnuteľností, počas sporu zmenila svoje stanovisko a žiadala parcelu č. 2214 reálne rozdeliť za predpokladu, že súd bude vychádzať z hodnoty nehnuteľnosti 17,- Eur za m², ktorú považovala za nízku. Rovnako snahu o mimosúdne vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pred začatím sporu žalobkyňa v konaní nepreukázala, čoho dôkazom je aj vyjadrenie žalovaného k žalobe (č. I. 37 spisu).

20. Výrok o trovách konania je podľa § 379 písm. a) C. s. p. závislým výrokom na rozhodnutí vo veci samej.

21. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

22. Pri odvolacom prieskume výroku o trovách konania (III. výrok), odvolací súd zistil, že okresný súd zdôvodnil svoj procesný postup odkazom na § 257 CSP. Odvolací súd dodáva, že spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je sporom, ktorý môže začať na návrh ktoréhokoľvek podielového spoluvlastníka. Rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, pokiaľ súd žalobe vyhovie a nezamietne ju, je rozhodnutím v záujme obidvoch strán sporu, ktoré sú povinné vyporiadanie zrušeného podielového spoluvlastníctva previesť. Ak súd nie je viazaný návrhmi strán sporu a bez ohľadu na ich návrhy musí dodržať zákonný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, nie je možné konštatovať, že úspech v konaní mal ten, kto podal žalobu. Ako uviedol súd prvej inštancie, zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo v záujme oboch strán sporu, pričom obidve strany mali záujem na zrušení a vyporiadaní ich podielového spoluvlastníctva. Vzhľadom na charakter sporu má potom aj rozhodovanie o trovách konania určité špecifiká. Pri zrušení

a vyporiadani podielového spoluvlastníctva sa každému z podielových spoluvlastníkov dostane jeho podielu buď vo forme veci, ku ktorej sa vyporiadava podielové spoluvlastníctvo, alebo formou finančnej náhrady. Odvolací súd prihliadol nielen na postoj žalobkyne počas sporu, ktorý v závislosti od výšky finančnej náhrady menila, ale aj na to, že žalobkyňa nepreukázala dostatočnú snahu o mimosúdne vyriešenie sporu. Z tohto pohľadu ani jedna strana sporu nemala v konaní plný úspech, každá mala úspech len čiastočný. Odvolací súd preto rozhodol síce rovnako ako súd prvej inštancie, avšak na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 255 ods. 2 CSP.

23. Východiská uvedené vo vyššie uvedenom odseku platia aj pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, o ktorých odvolací súd rozhodol aj podľa § 396 ods. 1 CSP a vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu v odvolacom konaní podľa § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).